

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/333/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114201258
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1114201258.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Branislava Krála a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci žalobkyne: O. W., I.. XX.XX.XXXX, Z. W. U.. Č.. XX, Z., zast. advokátskou kanceláriou SKLEGAL, s.r.o., Mostová ul. č. 2, Bratislava, proti žalovanej: V. L. Z., I.. XX.XX.XXXX, Z. Ž.Č. U.. Č.. XX, M., o 6.232,27 eur s prisl., na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 24. júla 2015, č. k. 19C/151/2014- 73, v spojení s opravným uznesením z 12. októbra 2017, č. k. 19C/151/2014- 113, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žalobkyni sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

.LEGALadvokátskou kanceláriou Sk
_____1. Napadnutým rozsudkom, v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 6.323,27 eur s poplatkom z omeškania špecifikovaným vo výroku napadnutého rozsudku, všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobkyni k rukám jej právneho zástupcu trovy konania 379,- eur a trovy právneho zastúpenia 544,26 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalobkyňa je členkou X. W. O. a má členské práva a povinnosti k bytu na W. U. Č.. X O. Z. od 03.10.1994 v zmysle Stanov X. W. O.. Zmluvou o nájme bytu z 18.06.2004 žalobkyňa prenechala žalovanej do užívania zariadený X- R. Z. nachádzajúci sa v Z. na W. U.. Č.. X, na X. B., Č.. Z. X, ktorý pozostáva z X R., O. K., N., N. M. D. o celkovej rozlohe 84,9 m2. Nájomný pomer vznikol dňom 21.06.2004 a pôvodne bol dojednaný na obdobie jedného roka. Jednotlivými dodatkami k tejto zmluve sa doba nájmu predlžovala vždy o jeden rok, naposledy Dodatkom č. 4 k Zmluve o nájme zo dňa 08.05.2008, v ktorom bol nájom dojednaný na dobu do 31.03.2009. Dodatkom č. 2 k Zmluve o nájme bytu došlo k zmene výšky nájomného, ktoré sa znížilo z pôvodnej sumy 450,- eur mesačne na sumu 350,- eur mesačne. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že došlo k zmene doby trvania nájmu tak, že táto doba bola dohodou zmenená na dobu neurčitú. Písomný doklad preukazujúci uvedené tvrdenie súdu prvej inštancie nebol predložený, ale žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe toto tvrdenie žalobkyne nevyvrátila, potvrdila, že byt v spornom období užívala, jeho nájomcom bola od 21.06.2004 do 30.04.2014. V prejednávanej veci sa žalobkyňa domáhala zaplata sumy 6.323,27 eur z titulu dlžného nájomného a dlžných platieb za služby spojené s užívaním bytu za obdobie od

01.01.2010 do 31.01.2014, poplatku z omeškania vo výške 1.583,24 eur od 31.01.2011 do dátumu úhrady príslušnej mesačnej splátky a zaplataenia poplatku z omeškania vo výške 0,5 promile denne za obdobie od 01.10.2012 do 31.01.2014. Okresný súd v Martine rozsudkom č. k. 5C/248/2014-78, z 25.03.2015 žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 1.311,90 eur spolu s poplatkom z omeškania vo výške 0,5 promile denne zo sumy 437,30 eur od 30.01.2014 do zaplataenia, zo sumy 437,30 eur od 28.02.2014 do zaplataenia, zo sumy 437,30 eur od 30.03.2014 do zaplataenia. Týmto rozsudkom tak bola žalovaná zaviazaná zaplatiť dlžné nájomné za obdobie od 01.02.2014 do 30.04.2014, t. j. za obdobie, ktoré časovo nasleduje po spornom období v prejednávanej veci.

3. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba je dôvodná. Súd prvej inštancie mal v konaní za preukázané, že žalobkyňa uzavrela so žalovanou platnú podnájomnú zmluvu, na základe ktorej žalovaná riadne a nerušene užívala predmetný byt č. X na W. U. Č.. X O. Z.. V spornom období dojednané mesačné nájomné predstavovalo sumu 350,- eur, pričom jeho splatnosť bola do 30. dňa v mesiaci vopred. Sporové strany si teda dojednali mesačnú odplatu za užívanie bytu a jej splatnosť. Žalovaná neuhrádzala dojednané mesačné odplaty a platby spojené s užívaním bytu za sporné obdobie riadne a včas, čo vyplýva zo žalobkyňou predložených listinných dôkazov - rozpisov úhrad. Túto skutočnosť relevantne nerozporevala ani žalovaná vo vyjadrení zo dňa 01.06.2015. Jej námietky ohľadom drobných opráv v byte počas trvania 10 ročného nájmu, zabezpečenia výmeny a zakúpenie nového TV prijímača, výmenu neopraviteľnej chladničky za novú chladničku boli podľa súdu prvej inštancie vo vzťahu k prejednávanej veci bezpredmetné, keďže ako sama žalovaná uvádzala, tieto náklady jej boli odpočítané z ceny nájmu. V rámci svojej procesnej obrany žalovaná navrhla, aby jej súd prvej inštancie poskytol možnosť splácania dlhu mesačnými splátkami vo výške zodpovedajúcej jej príjmu, ktorým má byť starobný dôchodok vo výške 382,20 eur. Výrok, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni poplatok z omeškania, súd prvej inštancie odôvodnil tým, že nárok poplatok z omeškania vyplýva žalobkyni z § 697, § 517 ods. 2 Obč. zák. a z § 4 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie žalobe vyhovel a rozhodol tak, ako je to uvedené vyššie. Súd prvej inštancie nevyhovel žiadosti žalovanej o povolenie splátok sumy priznanej žalobkyni. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na to, že lustráciou v Sociálnej poisťovni zistil, že žalovaná okrem starobného dôchodku vo výške 383,20 eur mala v roku 2014 a v roku 2015 vymeriavací základ ako SZČO vo výške 402,50 eur, a ako sama uvádzala, aj naďalej vykonáva advokátsku činnosť. V zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. prvá veta za bodkočiarkou však súd prvej inštancie určil žalovanej dlhšiu ako trojdňovú lehotu na plnenie, a to lehotu 30 - dňovú, aby žalovaná získala potrebný časový priestor na zabezpečenie finančných prostriedkov na zaplataenie sumy, ktorú žalobkyni dlhuje. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalovaná. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vytkla súdu prvej inštancie, že zo žalovanej sumy neodpočítal sumu 594,20 eur, ktorú špecifikovala v podaní zo 17.07.2015. Ďalej poukázala na svoje pomery, ktoré jej neumožňujú zaplatiť žalobkyni žalovanú sumu jednorazovo.

5. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

6. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na jeho základe zistil skutkový stav veci a vec po právnej stránke správne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

7. K odvolacím námietkam žalovanej treba uviesť, že žalovaná v bode 4. svojho vyjadrenia došlého súdu prvej inštancie dňa 02.06.2015 (č. I. 47) uviedla toto: „Po celý čas trvania 10 ročného nájmu som okrem drobných opráv v byte, ktoré znáša nájomca, zabezpečovala aj opravy, údržbu bytu, ktoré znáša prenajímateľ, 2x výmenu neopraviteľných TV za nové TV, 1x výmenu neopraviteľnej chladničky za novú chladničku a pani O. W. mi náklady započítala do úhrad titulom nájmu.“ V rozpore s týmto vyjadrením žalovanej je obsah jej odvolacej námietky, že súd prvej inštancie mal dlžnú sumu znížiť o 594,20 eur (bod 8. odvolania). Pokiaľ ide o požiadavku žalovanej, aby jej súd povolil zaplataenie dlžnej sumy v splátkach, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že nemá dôvod pochybovať o tom, že žalovaná nedisponuje takými finančnými prostriedkami, ktoré by jej umožnili zaplatiť žalobkyni priznanú sumu 6.323,27 eur s prísl. jednorazovo. Na druhej strane však treba vziať do úvahy, že napadnutý rozsudok bol vyneseny

dňa 24.07.2015, teda pred viac ako dvoma rokmi. Za obdobie od vynesenia napadnutého rozsudku do súčasnosti teda žalovaná mala dostatočný časový priestor na to, aby si zabezpečila finančné prostriedky, ktorými by svoj dlh voči žalobkyni aspoň sčasti uhradila. Možno povedať, že žalovaná tak získala akýsi „odklad“ jej povinnosti zaplatiť žalobkyni dlžnú sumu v trvaní viac ako dvoch rokov. Za tejto situácie by podľa názoru odvolacieho súdu nebolo namieste, aby bolo sa žalovanej povolilo zaplatiť žalobkyni priznanú sumu v splátkach.

8. Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

9. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a priznal ich náhradu žalobkyni, ktorá mala v odvolacom konaní úspech.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).